

[Bracher.]

mennesker, som kommer over vore grænser, er store reklamer for porno. Noget af det første, der stikker én i øjne og øren, når man kommer ind på Strøget i København, er porno. Det samme er tilfældet i andre større byers gågader. Mange danske borgere og udenlandske turister væmmes ved det, og adskillige har givet udtryk for deres væmmelse. Hvorfor skal man påtvinges svineri, som man ikke ønsker at se og høre? Det er hensynsløst af profitjagende mennesker, som kun har set en chance for at tjene penge på udnyttelse af deres medmenneskers unaturlige tilbøjeligheder.

Som sagt er det op til den enkelte, hvad man ønsker at se og høre, men lad det så ske på en sådan måde, at andre mennesker ikke generes ved det. De forretningsfolk, som her kan finde et objekt for større indtjening, må rette sig efter gældende regler. Gældende lukketider må overholdes og ligeledes gældende regler om offentlig filmforevisning. Deres reklamer må begrænses på en sådan måde, at forbigående ikke føler sig generet af dem. Der må være mulighed for, at politiet kan gribe ind over for forhandlere og forretningsdrivende, som ikke selv forstår, at der er en grænse for, hvad man kan byde offentligheden på trods af vor frie lovgivning.

Vi fremsætter lovforslaget i håb om, at dets gennemførelse kan medvirke til, at danske borgere og udenlandske turister i højere grad kan undgå at blive påtvunget noget, de ikke ønsker.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Maigaard m. fl.

(Forespørgslen (nr. III) findes i tidenden sp. 3377).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Hvis ingen gør indsigelse mod frenne af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Freddy Madsen* (DKP) til undervisningsministeren:

„Med hvilken begrundelse har ministeren undladt at forny Erik Niensens mandat i det centrale uddannelsesråd?“

(Spm. nr. 140).

Freddy Madsen (DKP):

Spørgsmålet er naturligvis stillet efter meddelelsen om, at undervisningsministeren har besluttet, at følgende skulle udtræde af det centrale uddannelsesråd: professor, dr. jur. Bent Christensen, rektor Jesper Florander, undervisningsdirektør Sigurd Højby og konsulent Erik Nielsen, og at i stedet for skulle indtræde undervisnings- og forskningschef Steen Leth Jepsen, fhv. undervisningsminister Helge Larsen, skoledirektør Svend Erik Pedersen og rektor Anders Østergaard.

Når jeg netop har rejst spørgsmålet om konsulent Erik Nielsen, skyldes det, at man igennem denne disposition får en ubehagelig fornemmelse af, at den knaldhårde klassepolitik, som regeringen har lagt op til her i folketinget gennem fremsættelse af forslag, der ensidigt var vendt mod arbejderbevægelsen og til gavn for de velbjærgede, nu skal videreføres på det administrative område, som det her sker ved at sætte en af arbejderbevægelsens repræsentanter i det centrale uddannelsesråd på porten.

Når man får det indtryk, skyldes det, at ministerens disposition synes at savne enhver saglig begrundelse. Det centrale uddannelsesråd skal tage sig af alle uddannelser. I den forbindelse er det meget vigtigt, at netop de faglige uddannelser, som hidtil har været meget tilbage, bliver viet meget stor opmærksomhed. Dertil kommer, at fagbevægelsen med dens 1 mill. medlemmer må have et væsentligt krav på at have indflydelse på uddannelserne i det hele taget.

Når man endelig tager i betragtning, at konsulent Erik Nielsen fra LO, efter hvad der er oplyst, har dybtgående kendskab til disse problemer, synes ministerens beslutning at savne ethvert rimeligt grundlag, og vi har både her i tinget og ude i offentligheden krav på at få en fyldestgørende forklaring på denne efter vor opfattelse mærkværdige disposition.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

I forbindelse med oprettelsen af det cen-